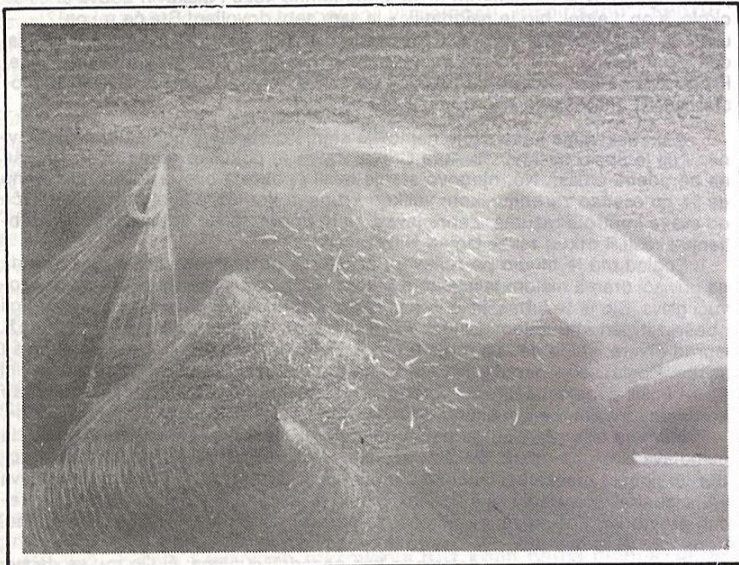

— Zašto ovo nisi rascištio? Gde da igram golf sa svojim partnerom?

Saksonac zapazi da, kao od senke stranca, izranja ženska prilika koja ga posmatra. Strašno, grozno žensko stvorenje! Taj ženski akrep, s retkom kosom na lobanji, čija polovina lica beše kao odvaljena bez jednog oka, progovori kroz kikot: — Lejd, Lejdel! Našla sam te Lejd! Vidiš kakvo mi je lice Lejd, posle onoga u Dijecezi! — Kroza nj prostruja misao da odnekud odavno, odavno poznaje ovaj neobičan par. Toliko davno ih zna, kao iz sopstvenog zaboravljenog sna kojeg se iznenađa, videvši ih uživo, setio! Kako se onaj ženski akrep smejao i dalje, Lejdelu prostruja misao, vrela kao užareni komad čelika zape mu u kori mozga: »Kontesa! To je onaj udvojeni lik iz onog sna!« — pomisli i trže se unazad. Smeh one žene bio je neizdrživ, i njen glas: »Lejd! Našla sam te, Lejd! Vidi koga sam dovela! Najboljeg igrača golfa na Ostrvu! —

Stao je besomučno da udara po daskama ne bi li ih što pre zakovao. Radio je to brzo i nespreno. Krv mu obli šake; udarao je komadom cigle po prstima i po ekserima. Napadni kikot žene postao je nesnošljiv, beše sličan prodornom pištanju i štekatanju hijene, probijao mu je bubne opne. Doteturao se do ležaja, uzeo dnevnik i stao u njega da zapisuje: »Rešenje Magnum Arkane se pojavilo, ali u pratnji kontese de Šulemberg, u njenom stvarnom telesnom obličju. A možda je ona njegov ženski princip? Za sada, u materijalnom odrazu, ispada da je ona njegova šticeonica, i da on stoji iza njihovog načina primene magije. Da li

ću izaći iz ove blokade? Osećam kako mi se udovi koče. Sad mi je jasan kraj Šmuda Horovica i njegove Karmelićanske Crkve iz Berna. Radi se o nepažnji prema bumerangu, zanemaren je princip samouništenja. . . — ali nije imao više vremena da nastavi s pisanjem: kroz luftaš ga je posmatralo unakaženo lice s jednim okom.

Komentar Dablinskog Slučaja od E. F. Ricmana

Poštovani čitače, odmah pada u oči da sam zadnji deo Dablinskog Slučaja podelio u dva dela. (Ne treba sumnjati u to: da sam ceo svoj Izveštaj ovog Slučaja predao, u strogo zvaničnoj i stručnoj formi, Odseku za krvne delikte pri Dablinskoj policiji.) — I na jedno od mogućih pitanja: zašto sam to učinio, evo odgovora: Lejdelovu »Obrnutu Crkvu« (njegov dnevnik) pratio sam, onoliko koliko sam bio u stanju, u njenim zadnjim fazama, sva ona mesta koja je on ispisao, svoje poslednje sate u kući iz ulice Fooks.

S nešto iskidanim rečenicama, i poludovršanim misaonim tokom, Arnold Lejdel, zvani magus od Kraljevskog Luka, uspeo je da ispiše svoj dnevnik, sve do onog momenta kada se u tavanskom otvoru pojavila glava čudovišne kontese de Šulemberg.

Šta se kasnije dogodilo s A. Lejdelom? Odnosno, kako se odigrao sam čin njegove smrti: rasvetljenje toga smrtnog ishoda ostavio sam za kraj Jesoda — naznačivši ga samo kao drugi deo »Davola u ulici Fooks«. Ali, dragi čitače, i ti moraš, zajedno sa mnom, dopisati taj kraj Lejdelovog dnevnika, koji on nije uspeo da nam ga otkrije. No, bez obzira, što će sam kraj Jesoda biti pod znakom pitanja — ima toliko indicija i mi nećemo stajati daleko od istine.

Da se primetiti, poštovani čitače, da sam jedva uspeo da isplivam iz, ovog dela, Dablinskog Slučaja. Uočljiva je primetnost Kruga u priči: razna ponavljanja, vraćanja na već pređene teme i događaje — i taj Krug valja shvatiti kao moje teško probijanje kroz materiju koju, do tada, jedva da sam poznavao. Napominjem da brojne formule, šifre i znakove magokabale nisam preneo, kao i niz neobičnih, čudnih i neshvatljivih crteža kojima se služio A. Lejdel u svom prizivanju — sve s ciljem da Dablinski Slučaj (a i ceo Jesod) učinim razumljivijim.

Ostale delove Saksončeve Obrnute Crkve (neki su nastali još tamo 1840. g. u prostora Nemačkih država), verno prenosim. Lično ih naslovivši, spašavam ih zaborava koji leži skriven u šumi događaja kojima je Jesod ispunjen.

Na kraju napominjem: poštovao sam svu neobičnost priče iz dnevnika Kraljevskog Luka; njegovu borbu, hrabrost, zabludu, mržnju, strah, ljubav i nadu za i protiv čoveka. Poštovao sam i ona mesta kada Saksonac o sebi govori kao o trećem licu — i to sam verno preneo čitaocu.

Naslov: Oganj Jesoda je moj. To je moje iskustvo posle susreta s Lešom i njegovom zaostavštinom iz kuće u ulici Fooks.

Autopsijom leša utvrđeno je: smrt A. Lejdela, emigranta kraljevine Saksonske, nastupila je najdalje sredinom druge polovine meseca septembra 1850. g. u kući broj 10, iz ulice Fooks u Dablinu. Ali, mi tu smrt Saksonca pomeramo, kao u igri, i ona će doći kad nas ponovni sled događaja iz života jednog čoveka uveri da se (takav) život samo (takvom) smrću mogao završiti.

Eduard Fildbing Ricman, doktor orijentalistike, 22-og novembra 1850. g. u Dablinu

— KRAJ —

Pauk i muha

Tomislav Domović

gorda si prodana i razmrdana kao susjedov mixer za kavu
kada se rastavlja iza papirnatih zidova
ja se razaram ja te razaram
ti si velika lego kocka
ja sam razarač i krstarica i orahova ljuska u prljavoj luci
ionako plutam tek da tvoje misli
pomazim radničkim žuljem
a ti sva uljava i ukusno bljutava
vlažiš usne slinu u bokal skupljaš
donosiš pred mene
kiša me strelja kada nitko drugi neće obaviti taj kukavni čin
tjeme otapa
strast je istucana na atome snenih prašnika
više nije novembar
više nije decembar
zima uopće nije dok se smrzavam i plijem podočnjake
više nije studeni a meni je hladno
više nije prosinac a ja te prosim i od srama plačem
more je opjevano
gradovi su opjevani
oranice su opjevane
tebi su pisali pjesme i pjesmuljke
zauzvrat jedino što mogu glatko obaviti
je da prste raspustim i rasprstim
pa tako paukast razapnem mrežu
i tebe tromu muhu s tekom progutam bez začina parfema i šminke
te sit do kraja života zavuzlam crijeva i osluškujem
kako plačeš u mojoj dubini

Zaštićena vrsta

zarinuti porinuti odroniti
kolač je teško breme
gušteri izviruju iza kamena
gušteri ponavljaju moje ime
OTROV-NICA OTROV-NICA
rat koji vodim su upaljeni jainici na sedmom nebu
rat kojim me vode je gnojni čir u klijetki
rat je pumpanje i ispumpanje i crpilište zalutalog atoma
OTROV-NICA OTROV-NICA
zubima prepiljenim u vlastitom urbanizmu organa
kuga je kugi darodavac
pjesnik nije pjesniku čitatelj
žena je vladarica bez krune osim ako nosi zlatno zubalo
rat su muhe samoubice i fotelje s otkinutim naslonima
sikćem jer se bojim
bojim se jer su očnjaci prah i metastaze raspršene ispod pupka
osvježavanje daha brizganjem visokotlačnog spreja protiv gamadi
oko vrata poskakuju i akrobatiraju perle tuđih očiju
one su hipnotizirane
one su u mojoj moći
one me slušaju
one se ne smiju
one su u transu
one ne plaču
one su hipnotične i cinične
među njima nisu njene oči
moje oči su srebne naušnice iz njenog večernjeg kompleta
moje oči su pravo srebro kada se odstrane zjene
sa zjenama nalikuju limenim čepovima iz kolekcije petogodišnjaka
rat je otpočeo u ljeto
ljetu jedino godišnje doba koje prazni četuricu i glavu
iako ljetna tuča tuče tučak jezika
a on se zapetljava
a on se kamuflira na potiljku u redu do šaltera
tjedna doza sode bikarbone je premalena da se uskovitla
da se vinem iz smolaste

otopine gumiranih cipela
galeb žrtvuje kičmu za negaleba
otrovnici zaštićenoj zakonom